

بیمه کارگران ساختمانی عملکردها را ببینیم، با شعار هیچ حکومتی ضد امریکائی نمی شود

هدایت احمدی

۱- کارگران ساختمانی

حدود ۱ تا ۱,۵ میلیون کارگر ساختمانی (۱۰ میلیون نفر با خانواده هایشان) داریم. یعنی حدود ۱۴ درصد کل جمعیت ایران بدون هر نوع پوشش بیمه ای - ابتدایی ترین حق یک انسان- می باشند، که در اصل ۲۹ قانون اساسی به رسمیت شناخته شده است.^۱ همین جا باید از مجلسیان و دولتیان و مقامات بالای جمهوری اسلامی از جمله رهبری، مجمع تشخیص مصلحت نظام، سردمداران بخش خصوصی و... پرسید که مگر این ۱۰ میلیون نفر جزء مردم ایران نیستند که از اولیه ترین حقوق اجتماعی بی بهره هستند؟ شما که مدام از مردم و حقوق مردم صحبت می کنید؟ پس عمل تان کجاست؟

۲- سهم بیمه کارگران در قیمت کل ساختمان

بر پایه اطلاعات دقیق، سهم حق بیمه کارگران در صد بسیار کمی از کل هزینه ساختمان را به خود - درست مانند سهم حق بیمه کارگران در هزینه تمام شده کالا های تولیدی- اختصاص می دهد.

یکی در این مملکت پیدا نمی شود از حاکمیت بپرسد گرانی ساختمان اصلا ربطی به بیمه کارگران ندارد. جالب است خود آقایان سرمایه داران ساختمانی- زمین مسکونی و ساختمان- را گران می کنند و آنوقت می اندازند گردن کارگران. ضمنا مطابق طرح داده شده به مجلس معظم، مقداری از حق بیمه کارگران ساختمانی باید توسط دولت پرداخت شود، یعنی پرداخت قسمتی از حق بیمه کارگران ساختمانی از جیب دولت (مردم). به همین جهت سرمایه داران محترم نمی توانند از این بابت زیاد نگرانی داشته باشند.

۳- شناخت مخالفان بیمه کردن کارگران ساختمانی

بی دلیل کسی از جمله دست اندر کاران ساختمانی (بساز و بفروش ها و پیمانکاران ساختمانی) - که این روز های الهی ماشا الله در همه جای مملکت مانند مور و ملخ دیده می شوند- با بیمه کارگران ساختمانی مخالفت نمی کنند، حتما منافع مادی دارند و گرنه بیکار نیستند که برای خودشان درد سر درست کنند و آن دنیایشان را خراب کنند! بنابر این، انواع و اقسام بهانه آوردن از جمله بار مالی داشتن برای دولت بهانه ای بیش نیست. هم اکنون میلیارد ها تومان (دلار) بیت المال این مملکت و ثروت ۱۰۰ ساله این مملکت را که از زمان پهلوی های اول و دوم و نیز از زمان ۳۰ ساله عمر جمهوری اسلامی وجود داشته که تماما دارد به بخش خصوصی (بخوان بخش خودشان) به ثمن بخش داده می

---

^۱برخورداری از تامین اجتماعی از نظر بازنشستگی، بیکاری، پیری، از کار افتادگی، بی سرپرستی، در راه ماندگی، حوادث و سوانح و نیاز به خدمات بهداشتی و درمانی و مراقبت های پزشکی به صورت بیمه و غیره حقی است همگانی.

دولت مکلف است طبق قوانین از محل درآمدهای عمومی و درآمدهای حاصل از مشارکت مردم، خدمات و حمایت های مالی فوق را برای یک فرد کشور تامین کند. اصل ۲۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.

شود. آن وقت آقایان به فکر چندرغاز پول بیمه کارگران که مقدارش به عهده دولت است می باشند؟

- با توجه به مقدمه فوق بهتر نیست دست اندر کاران مملکتی به سئوالات زیر پاسخ بدهند:

- آیا بیشتر نمایندگان مجلس از جمله روسای مجالس هفتم و هشتم، مانند مشاور ارشد رئیس دولت "سردار محصولی" خود از بساز و بفروش ها و پیمانکاران ساختمانی نیستند و یا به شکلی در جهت منافع آنها قدم بر نمی دارند؟ آیا بیشتر دست اندر کاران دولت نهم از بساز و بفروش ها و پیمانکاران ساختمانی و یا به شکلی در جهت منافع آنها قدم بر نمی دارند نیستند؟ آیا بیشتر مقامات رده بالای جمهوری اسلامی از بساز و بفروش ها و دلالان ساختمان و..... نیستند؟ و یا آگاهانه و نا آگاهانه از بساز و بفروش ها و دلالان ساختمان و زمین حمایت نمی کنند؟ آیا بیشتر بازاریان و میدان داران میوه و تره در تهران، اصفهان، مشهد و.... و بنکداران آهن، فولاد، برنج و... نیز در جنب فعالیت هائی که دارند، خود از بساز و بفروش ها هم نیستند؟

- آیا تمام بانکداران بانک های خصوصی مانند بانک های پارسیان، اقتصاد نوین، پاسارگاد و... و صاحبان پنهان و پیدای شرکت ها و کارتل های بیمه ای، غارتگرانی که از بابت خصوصی سازی ثروت ملی ایران و..... از بساز و بفروش ها و پیمانکاران ساختمانی نیستند؟ آیا کسانی مانند فردی که ۳۰ درصد کارخانه فولاد خوزستان را به مبلغ ۱۳۶۴ میلیارد تومان (حدود ۱,۴ میلیارد دلار)، یا کسی که ۵ درصد شرکت مخابرات ایران را به مبلغ ۳۴۴ میلیارد تومان یا کسی که هتل لاله را به مبلغ ۱۲۰ میلیارد تومان خرید از بساز و بفروش نیستند؟ آیا تازه به دوران رسیده های فوق با عده ای از نمایندگان مجلس هفتم و هشتم شریک نیستند؟ آیا اینها با بیشتر وزرا و استانداران و... به شکلی (توجه شود به شکلی) مستقیم و غیر مستقیم شریک نیستند؟

صادق محصولی کاندیدای وزارت نفت يك نمونه از بساز و بفروش ها دولتی می باشد که می خواست وزیر نفت بشود و خودش اعتراف کرد از بساز و بفروشی ۵۰ میلیارد دلار طی ۱۰ سال گذشته ثروت بهم زده است. البته این مبلغ گفته شده مربوط به سال ۸۴ است. حتما الان حداقل با توجه به گرانی مسکن و فعالیت چند برابری در ساختمان سازی بواسطه دولتی بودن، ۵۰ میلیارد تومان او، چندین برابر شده است. باید به کارگران گفت که علت اصلی این مخالفت ها علاوه بر ثروت اندوزی طبقات غارتگر، اجرای سیاست های غارتگران غربی- بانک جهانی، صندوق بین المللی پول، سازمان تجارت جهانی (که تماما تحت رهبری امریکا هستند) می باشد که با همکاری هم کمر به غارت مردم و مملکت بسته اند. گول شعارها را نباید خورد، به عملکردها و نتایج آنها باید توجه کرد. بیمه کارگران ساختمانی بخشی از عملکرد حکومتی است که با ادعای مبارزه با امریکا و غرب ستیزی جیب مردم را خالی می کند.

راه توده ۱۸۵ ۱۴,۰۷,۲۰۰۸

² به قول ما دهاتی ها يك نفر (کلمات بی تربیتی نیز دارد که ادب حکم نمی کند اینجا بگویم) در این مملکت پیدا نمی شود که بگوید این ۱۳۶۴ میلیارد تومان (۳۴۴ میلیارد تومان، ۱۲۰ میلیارد تومان) را يك نفر از کجا آورده است؟ بیل زده است؟ کارگری کرده است؟ آیا می تواند با حقوق ۱۵۰ هزار تومانی، ۱۸۳ هزار تومانی و ۲۲۰ هزار تومانی در ماه این پول ها را جمع کند؟